

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), der udtalte, at det var ikke ham eller hans Parti, der vilde udkaste Misnøje, vil jeg understrege, at her er ikke kommet en eneste Mislyd frem mod dette Forslag uden fra dette Partis Side, sandelig heller ikke fra de gamle Krigere ude omkring i Landet. Ikke en eneste har udtalt sig om, at man ikke skulde gaa til at give dem alle, men der har været Udtalelser i Masse fra de gamle Krigere selv, at de ønskede ikke den Grænse sat — den vilde blive i højeste Grad vilkaarlig —, som blev sat, da den tidligere Hædersgave blev uddelt. Det ærede Medlem kan ikke komme bort fra, at det er ham og hans Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der i Dag har rejst en Debat her i denne Sal om denne Sag, som virkelig godtgør, at det er dem, der ville skabe Misnøje mod denne Hædersgave, som sikkert ingen af de gamle Krigere misunde hverandre.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Sammenligningen med Alderdomsunderstøttelsen kan ikke bruges, og for Resten skulde jeg mene, at det netop var noget af det, man var mest misfornøjet med ved Alderdomsunderstøttelsesloven, at det egentlig er en Tranglov, i alt Fald lidt i Retning deraf, men det vil jeg ikke optage nogen Debat med det ærede Medlem om. Men naar han siger, at der ikke hos de gamle Krigere er en ærgerrig Trang efter at blive hædrede, siger jeg, at efter den Smule Kendskab, jeg har — den er ganske vist ikke stor, men nogle af de gamle Krigere har jeg kendt —, er der saa megen Æresfølelse hos dem — maaske mere end hos mange andre —, at de ikke ville være særlig glade ved at faa en Understøttelse, der var begrundet i, at de havde Trang dertil. Selv om det ærede Medlem vil

kalde Følelsen en ærgerrig Trang efter en Hædersgave, bliver det afgørende for mig, at vi ikke skulle støde de mange, der under alle Omstændigheder skulle have Gaven — det bliver de allerfleste —, ved at give den Karakteren af en Trangsunderstøttelse.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vedkendte sig, at han i 1898 havde indbragt et Forslag netop af samme Karakter som dette, nemlig om Uddelingen af en Hædersgave paa 100 Kr. til enhver gammel Krigsmand, enten han var rig eller fattig, men, sagde han, en saadan Hædersgave giver man kun ved en enkelt Lejlighed, det ligger i Hædersgavens Begreb. Men det er en Misforstaaelse, det ærede Medlem er jo selv med som Medlem af Rigsdagen til paa Finansloven at bevilge aarlige Hædersgaver, saa der ligger intet som helst i Begrebet Hædersgave, der bevirker, at det ikke kan være en aarlig Hædersgave. Naar det ærede Medlem har været med til i 1898 at ville lade det udstække sig til alle, maa de samme Grunde, som talte for det den Gang, nødvendigvis tale for det nu, og naar det ærede Medlem altsaa nu har taget et andet Standpunkt, maa han have skiftet Opfattelse. Jeg synes saa vist ikke, at der har været Grund dertil, jeg synes, at alle Erfaringerne fra 1898 netop vise, hvor overordentlig uheldigt det var, at man forlod det Standpunkt, som det ærede Medlem den Gang indtog. Det ærede Medlem bliver ved at tale om, at det er alligevel en Understøttelse, man yder, og at det i Virkeligheden er til de trængende, man vil give en saadan Hjælp. Det, her er Tale om, er at yde en Gave, som kan sammenstilles med en Pension, man yder; og en Pension tilfalder Folk, uanset om de ere rige eller fattige.

Det ærede Medlem sagde, at man ikke skulde tage alle med fra 1864, men gøre et skønsomt Udvalg. Jeg gad se, hvorledes man skulde gøre et saadant skønsomt Udvalg. Det skønssomme Udvalg af dem fra 1848 forsøgte man i 1898, og saa vidt jeg ved, faldt det saaledes ud, at af de 16,000, der var i det hele, gav man